

Dziennik KRAJ wychodzi codziennie w wyjątki niedziel i świąt. Numer pojedynczy w Krakowie i Lwowie kosztuje 10 centów.

Przedpłata wynosi:

Table with columns for 'rocznie', 'kwartalnie', and 'miesięcznie' and rows for various locations like Kraków, Węgry, Prusach, etc.

Przedpłate przyjmuje Administracja dziennika KRAJ, wszystkie Urzędy pocztowe austriackie i zagraniczne, oraz niżej wymienione agencje.

KRAJ

Redakcja i Administracja w Krakowie, ulica Mikołajska 1. 45. Ekspedycja miejscowa w administracji „Kraju”, ulica Mikołajska. Listy niefrankowane nie przyjmują się. Reklamacje nieopieczonowane wolne są od opłaty i uwzględniają się tylko w terminie 8 dni. Reklamacje nadawane Redakcji nie zwracają się i niszczone będą.

Cena ogłoszeń (inzeratów).

Table with columns for 'Pierwsze umieszczenie', 'Każde następnym umieszczeniem', and 'Stempel od każdorazowego umieszczenia'.

Agencje przyjmujące przedpłatę. W Krakowie: Skład papieru Ż. J. Wywiakowski, M. Dworski; księgarnia J. Czecha i handel Wierzbuchowski. We Lwowie: Księgarnia Karola Wilda, księgarnia Gubrynowicza i Szmidta. W Tarnobrzegu: Księgarnia Gazy. W Przemyśle: W Krakowie: M. Dworski, Księgarnia Józefa Czecha. W Lwowie: Księgarnia Karola Wilda, księg. Gubrynowicza i Szmidta, agencja dzienników A. J. Piaskowski. W Berlinie, Monachum, Zürichu i St. Gallen: Rudolf Mosse Mitthen, Windenmachersgasse, 3. W Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei, Zürichu, St. Gallen, Genewie i Sztutgardzie u Haasenstein & Voglera. W Paryżu: Księgarnia Władysława Mickiewicza „Librairie de Luxembourg rue de Tournon 16.”

Przedpłata na KRAJ

na miesiąc grudzień 1870 r.: w Krakowie 2 złr. w Austrii . . 2 złr. 25 c. Ceny prenumeraty zagranicznej podane są w nagłówku dziennika.

Od 1-go grudnia do końca pierwszego kwartału 1871 roku tj. do 31-go marca: w Krakowie 7 złr. w Austrii . . 8 złr.

Numer Kraju z 8 grudnia skonfiskowała nam c. k. policja z polecenia c. k. prokuratorji za artykuł wstępny pod napisem: „Emigracja polska III.” Dotychczas nie otrzymaliśmy jeszcze urzędowego usprawiedliwienia tej konfiskaty.

Polityka rosyjska w Azji, niebezpieczeństwo i związek z europejskimi zakłóceniami.

Rossja, korzystając z oddalenia i z niepojętej obojętności państw interesowanych, a przedewszystkiem Anglii, zdołała od roku 1863 nie tylko podbić znaczne przestrzenie w środkowej Azji i z holdowarstwem niezależnych chanów, ale nawet rozszerzyć w tych krajach swój wpływ moralny, szanując muzułmanizm prawowiernych Bucharczyków, przynajmniej tymczasowo dla dopięcia innych celów.

Wiedź 8 grudnia.

H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Francja.

St. Etienne (Loire) 30 listopada. (J. Ż.) Od chwili ostatniego mego listu, w którym donosiłem o bitwie pod Orleans, okropna cisza zapanowała jakby przed wielką burzą; od czasu tylko do czasu dochodzi niespodzianie wiadomości o jakimś małym zwycięstwie odniesionem przez Francuzów, lub o napadzie znieścacka korpusu Garibaldea na wojska pruskie. Wiadomości te, to jakby grzmot zdala zwiastujący nadchodzącą burzę. Lada dzień, lada moment oczekujemy już wiadomości. Lecj jakie one będą? Jeżeli Francuzi wygrały bitwę, na którą wszyscy czekamy, jakie złąd następstwa, co się stanie z wojną wschodnią, co postanowi Europa?

Rossja.

Depesza kanclerza do posta w Wiedniu p. Nowikowa. Carskie Sioło 20 paźdz. (1 listop.).

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

Wiedź 8 grudnia.

Wiedź 8 grudnia. H. Chociaż od dawna nie było tajemnicą, że król pruski dąży do restauracji cesarstwa niemieckiego i zamysła rodziny Hohenzollernów tytuł i godność tę zabezpieczyć, jednak liberalna część Niemców żywiła się nadzieją, że dopiero po zwyciężeniu zakończony wojny, naród sam manifestacjami, adresami etc. da impuls do ukoronowania dzieła w duchu germańskim. Bo bądź co bądź szepce ten lubuje sobie w tradycjach takiego cesarstwa niemieckiego, które władzę swą rozsiadłać miało i poza granice posiadłości niemieckich.

